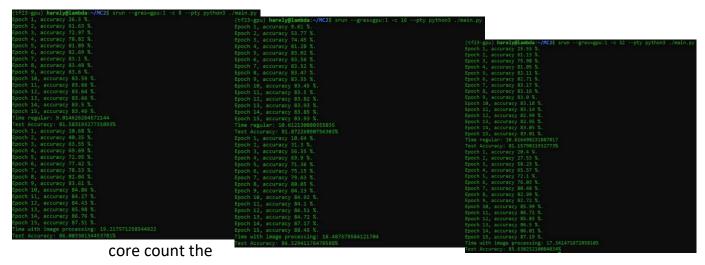
תכנות מקבילי ומבוזר- תרגיל בית 2

213099492 הראל ימין 212147326 איתי לביא

<u> Part 1</u>

- 1. I ran it.
- 2. In the fit function we chose the number of t]processes to be the lowest between the number of batches and the core count, when we ran the simulation the number of batches was higher then 32 so we used more processes the more cores we got so the higher



lower the runtime, and the results are as expected. the accuracy varies because the randomness in our preprocessor functions. But it is still better than the default.

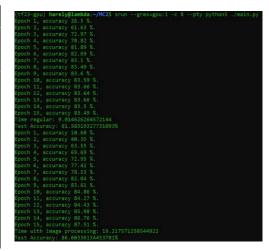
3. We ran the main again with 8 cores(it shouldn't matter for the accuracy) and got the results below. As we can see the normal NN accuracy improved fast at the start but at around the 5th epoch it stopped improving significantly. Probably a result of the data not being diverse. On the contrary, our NN gave different data every time, because of the randomness of the workers augmentation. So the accuracy grows slower but kept growing till the end.

NeuralNetwork	IPNeuralNetwork	Epoch
26.5	10.68	1
61.63	40.35	2
72.97	63.55	3
78.82	69.69	4

תכנות מקבילי ומבוזר- תרגיל בית 2

איתי לביא 212147326 הראל ימין 213099492

81.89	72.95	5
82.69	77.42	6
83.1	78.53	7
83.49	82.04	8
83.6	83.61	9
83.59	84.86	10
83.66	84.27	11
83.64	84.43	12
83.66	85.98	13
83.5	86.76	14
83.49	87.51	15



- 4. We are using processes and not threads because as we learned in the tutorials, python can't run threads simultaneously. And that won't help us get the multiprocessing result we want.
- 5. One idea is to use the GPU to calculate the images augmentation, instead of the cpu. A second one is maybe using a different worker distribution, instead of using functional decomposition, use domain decomposition, or maybe if the communication between processes is the bottle neck we can use ring all reduce like we seen in the tutorial.

Part 2

6. We initialized a Lock, Pipe and an integer counter which is a mp.Value type so it will be shared between processes (we tested len without it and it didn't work). Every time a thread called put, we locked the Lock and first we increased the counter and then added the msg to the pipe, so if the size will be read in the time between the two instructions it will be to the higher side. And ofcourse we unlocked the Lock. On the get we didn't need to lock to use pipe recv because there is only one reader and locking is not needed in this case, and the decreased the counter so if the size will be read in the time between the two instructions it will be to the higher side. In length we only read the counter so no lock is needed.

תכנות מקבילי ומבוזר- תרגיל בית 2 איתי לביא 212147326 הראל ימין 213099492

The locking is only important when you enter messages to the pipe, because there is only one reader and mp.Value is not needed to be synchronized.

<u>חלק 3-</u>

:correlaiton numba

על מנת לבצע קורלציה, יצרנו מטריצה חדשה padded שהיא העתק של התמונה המקורית רק שריפדנו את השוליים שלה (למעלה למטה וצדדים) באפסים. מלמעלה ולמטה ריפדנו בkernel_row שורות של אפסים ובצדדים ריפדנו בkernel_col

עשינו זאת כדי שכאשר נחרוג מגבולות התמונה (בחישוב השכנים) לא נצטרך לבדוק גבולות ונוכל להתייחס לפיקסל ה"חריג" כאל 0 כפי שרצינו.

בעזרת prange רצנו על הפיקסלים <u>המקוריים</u> (שהיו בתמונה, לא האפסים שהוספנו) וחישבנו את המטריצה pixels, שהיא מטריצת השכנים של הפיקסל הנוכחי (הפיקסל הנוכחי במרכזה), וצורתה היא kernel. (עשינו זאת על ידי numpy) ב(numpy)

לאחר מכן הכפלנו איבר-איבר את pixelsı kernel וסכמנו על כל הערכים שהתקבלו על מנת לקבל סכום משוקלל כרצוי.

שמרנו את הסכומים המשוקללים במטריצה שמייצגת את התמונה שמתקבלת מהפעלת הקורלציה והחזרנו אותה.

:correlation gpu

יצרנו מטריצה מרופדת באפסים באופן זהה ל-correlation_numba. העתקנו לזיכרון של השם את המטריצה המרופדת ומטריצת הקרנל. יצרנו מטריצה חדשה new_image שבה נמלא את התוצאה שאמורה להתקבל והעתקנו אותה ל-gpu.

לאחר מכן יצרנו גריד של image_row (מס' השורות בתמונה הנתונה) בלוקים (מס' העמודות בתמונה הנתונה) חוטים.

במטריצת [$block_num, thread_num$] במטריצת (update pixel kernel הקרנל הקרנל הערט, מריץ את פונק' הקרנל

הוא עושה זאת באופן כמעט זהה (עד כדי פונקציות שאינן נתמכות בcuda) לאופן שעשינו בפונקציית הnumba.

לאחר שכל החוטים סיימו אנחנו מעתיקים את מטריצת התוצאה new_image בחזרה לpub ומחזירים אותה.

תכנות מקבילי ומבוזר- תרגיל בית 2

213099492 הראל ימין 212147326 איתי לביא

הערכים שקיבלנו מהרצת הטסט:

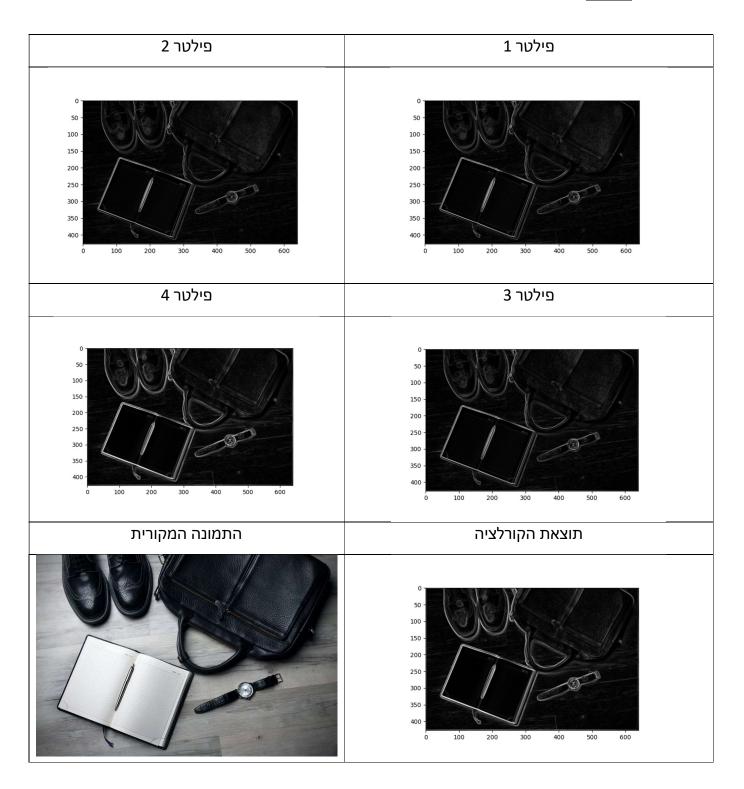
	3 <i>x</i> 3	5 <i>x</i> 5	7 <i>x</i> 7
numba_speedup	$\frac{153972}{604829} \approx 0.254$	$\frac{325736}{836104} \approx 0.389$	$\frac{59943}{111949} \approx 0.535$
gpu_speedup	$\frac{153972}{134703} \approx 1.143$	$\frac{325736}{135865} \approx 2.397$	$\frac{599436}{138831} \approx 4.317$

אילו היינו משתמשים במטריצת קרנל גדולה יותר, היינו מבזבזים זיכרון על שמירה של הרבה אפסים מיותרים שאמנם עוזרים לנו לא לחרוג מגבולות המערך אבל יוצרים תקורה גדולה מאוד של זיכרון.

בנוסף, אם גודל הקרנל היה גדול מגודל התמונה, היינו כופלים המון אפסים מיותרים בכל איטרציה של עדכון פיקסל ולכן הייתה תקורה גם של פעולות כפל וסכימה מיותרות.

תכנות מקבילי ומבוזר- תרגיל בית 2 איתי לביא 212147326 הראל ימין 213099492

<u>חלק 4-</u> התוצאות שהתקבלו מהרצת הפילטרים:



תכנות מקבילי ומבוזר- תרגיל בית 2 איתי לביא 212147326 הראל ימין 213099492

הסבר: כאשר אופרטור Sobel מופעל על תמונה, הוא מזהה את הקצוות שבה. הוא עושה זאת על ידי "גזירת" כל פיקסל בתמונה ומציאת הגרדיאנט שלו. הגרדיאנט יעיד לנו על מידת השינוי של הפיקסל הנוכחי לעומת השכנים שלו. ההבדל בין 4 הפילטרים בהם השתמשנו הוא הקרנל איתו הפעלנו את האופרטור. ה-shape של הקרנל קובע את אזור הפיקסלים מהם נשקלל את המידע והערכים בקרנל קובעים את המשקלות שיהיו לכל פיקסל בחישוב הסכום המשוקלל. ככל שהערכים בקרנל יהיו גדולים יותר (בערכם המוחלט), כך הקצוות שנקבל בתוצאה יהיו יותר בולטים וחדים.

לדוגמה: פילטר 1 משתמש בקרנל 3x3 עם ערכים 1,2,1 ופילטר 2 משתמש בקרנל מאותה צורה עם ערכים 3,10,3. לכן התמונה שתתקבל בפילטר 2 תבליט יותר את הקצוות בתמונה מאשר פילטר 1.

לעומת זאת, בגלל שגודל מטריצת הקרנל בשני הפילטרים מאוד קטנה, זיהוי הקצוות יהיה מאוד חלש ולכן כמעט ולא נראה הבדל.

ניתן לראות שבשימוש בפילטר 4 שמכיל את אותם הערכים כמו בפילטר 1, הקצוות שמתקבלים הרבה יותר חדים ומפורטים מפני שמטריצת הקרנל שלו יותר גדולה. 5x5)

בנוסף, בפילטר 4 ישנן 3 עמודות של אפסים באמצע המטריצה, לכן אנחנו בעצם משתמשים בפיקסלים רחוקים יותר על מנת לזהות את הקצוות. לכן לעומת פילטר מס' 3, פילטר 4 מזהה הרבה יותר טוב קצוות.

לכן ככל שגודל הקרנל והערכים שבו גדלים, כך זיהוי הקצוות יהיה חזק ומפורט יותר.